

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยโดยทั่วไป

การวิจัยเกี่ยวกับชาวเขาตามโครงการทดลองฝึกอบรมครูช่วยสอนเด็กชาวเขา วิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาตอนต้น ของแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำการวิจัยเป็นปีที่สาม ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองวิธีสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้แนวทางการฝึกหัดครูตามหลักสูตรพิเศษ ทดลองใช้หนังสือแบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชาวเขา ที่แผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสร้างขึ้น เพื่อสร้างและทดลองใช้คู่มือครูที่ใช้กับหนังสือแบบเรียนดังกล่าวแล้ว โดยมุ่งหวังเพื่อให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการ และมีความสามารถในการสอน เมื่อสำเร็จการฝึกอบรมไปแล้ว จะสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่พัฒนาและส่งเสริมชาวเขาก่อนการศึกษา หรือเป็นครูสอนเด็กชาวเขาในโรงเรียนชั่วคราวที่กรมประชาสงเคราะห์สร้างขึ้น อันจะเป็นวิธีหนึ่งในการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูสอนเด็กชาวเขาโดยตรง และยังเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเจ้าหน้าที่กับชาวเขา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาประเทศอีกด้วย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้ การฝึกอบรมครูช่วยสอนเด็กชาวเขา โดยใช้หลักสูตรพิเศษ หนังสือแบบเรียน คู่มือครูและเทคนิควิธีสอนตามแนวฝึกหัดครูตลอดระยะเวลา ๓ เดือน จะช่วยให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถในการสอนเด็กชาวเขาได้ นอกจากนั้น ก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกันในทางดีขึ้น การวิจัยครั้งนี้ ฝ่ายการศึกษา กองส่งเสริมชาวเขาได้

คัดเลือกชาวเขาจากจังหวัดต่าง ๆ จำนวน ๕๐ คนเป็นพระภิกษุ ๔ รูปสามเณร ๑๓ รูป และฆราวาส ๕๕ คน เข้ารับการฝึกอบรมและอยู่ประจำตลอดระยะเวลา ๓ เดือน ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขา อำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๑๗ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๘

เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยหลักสูตรพิเศษ หนังสือแบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชาวเขา แบบทดสอบความรู้วิชาคณิตศาสตร์ แบบทดสอบวิชาครูเบื้องต้น คู่มือครูที่ช้คู่กับหนังสือแบบเรียน แบบประเมินความสามารถในการสอน แบบนิเทศการสอนแบบปรนัย และแบบประเมินผลหนังสือแบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชาวเขา

ผลการวิจัยปรากฏว่า

๑. สัมฤทธิผลของผู้รับการฝึกอบรมแบ่งออกเป็น

๑.๑ สัมฤทธิผลทางด้านวิชาการ ผู้รับการฝึกอบรมมีความก้าวหน้า

และมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น ได้ผลตามความมุ่งหมาย ดังจะเห็นได้จากคะแนนสัมฤทธิผลที่จัดอันดับคะแนนแล้วมีผู้ได้คะแนนระดับ A จำนวน ๑ คน ได้คะแนนระดับ B จำนวน ๓๐ คน ได้คะแนนระดับ C จำนวน ๒๗ คน รวมแล้วได้คะแนนระดับปานกลางขึ้นไปจำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐

๑.๒ ความสามารถในการสอน โดยทั่วไป ผู้รับการฝึกอบรมมีความ

สามารถด้านการสอนอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้มีผู้ได้คะแนนระดับ C ขึ้นไปถึงระดับ A จำนวน ๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๗๕

๒. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิผลด้านวิชาการ กับความสามารถ

ในด้านการสอน จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบแบบเพียร์สันได้เป็น .๔๕๕๑ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ นัยว่าความสัมพันธ์เป็นไปได้ในเชิงนิมานเป็นไปได้ตามสมมุติฐานข้อที่ ๑

๓. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลด้านวิชาครูเบื้องต้น กับความสามารถในการสอน จากการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามแบบเพียร์สัน ได้เป็น .๕๔๐๑ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑ นับว่าความสัมพันธ์เป็นไปในเชิงนิมิต และอยู่ในระดับปานกลาง

๔. ประสิทธิภาพของการฝึกอบรม จากการทดสอบวิเคราะห์ความแปรปรวน ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างผู้รับการฝึกอบรมกลุ่มเก่า กับกลุ่มใหม่ และระหว่างก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรม ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ

.๐๕

๕. ผู้รับการฝึกอบรมมีความเข้าใจดีในเนื้อหาแบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์ เมื่อได้ทำการฝึกสอน (ใช้แบบเรียนที่จัดให้) เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ ๕ หน้า ๕

๖. ผู้รับการฝึกอบรมกลุ่มเก่าและกลุ่มใหม่ วุฒิทางการศึกษาเดิม และสภาพของผู้รับการฝึกอบรม ไม่มีอิทธิพลต่อความมั่นใจในการสอน ค่าไคสแควร์ (χ^2) ของการทดสอบความมั่นใจในการนำหนังสือแบบเรียนวิชาคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียน เขาเขาไปสอน ของผู้รับการฝึกอบรม ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ ๖ - ๔ หน้า ๔

ขอเสนอแนะทั่วไป

๑. ในการฝึกอบรมครั้งนี้ ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้แตกต่างกันมาก คือ ตั้งแต่ชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้น ถึงชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ทำให้ผลก้าวหน้าของการฝึกอบรมปรากฏออกมาไม่ชัดเจนนัก ควรได้มีการฝึกอบรมเป็นรุ่น ๆ ตามพื้นฐานความรู้ เช่นรุ่นที่หนึ่ง ผู้สำเร็จชั้น ป.๓ รุ่นที่สองผู้สำเร็จชั้น ป.ปลาย เพื่อจะได้ให้ความรู้ การทบทวนความรู้ของผู้รับการฝึกอบรม เห็นผลการพัฒนา ตลอดจนความก้าวหน้าชัดเจนยิ่งขึ้น

๒. การคัดเลือกผู้รับการฝึกอบรม เพื่อส่งเข้ารับการฝึกอบรม เป็นผู้ช่วยครูสอนเด็กชาวเขานั้น ควรคัดเลือกชาวเขาที่มีความรู้ความสามารถอ่านออกเขียนได้อย่างแท้จริง หรือเป็นผู้ที่สามารถทำข้อทดสอบภาษาไทย (อ่าน - เขียน) ก่อนการอบรมได้คะแนนใกล้เคียงระดับกลางขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อให้การฝึกอบรม มุ่งในด้านวิชาครูเบื้องต้น และเทคนิควิธีสอนโดยเฉพาะ จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมได้รับความรู้วิชาครูเบื้องต้น และมีความสามารถในการสอนกาวหน่าอย่างเต็มที่

๓. สถานที่ฝึกอบรมควร เลือกสถานที่ที่อยู่ใกล้กับโรงเรียนที่มีเด็กนักเรียนชาวเขาหลาย ๆ แห่ง เพื่อจะได้ให้นักเรียนครูไปทำการฝึกสอนกับนักเรียนชาวเขาที่ตรงตามแนวของตน ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เมื่อออกไปปฏิบัติงานเป็นครูช่วยสอนในหมู่บ้านบนคอยกาง ๆ และเป็นการแก้ปัญหาคความยุ่งยากในด้านภาษา ซึ่งแต่ละเผ่ามีภาษาพูดแตกต่างกัน

๔. ระยะเวลาในการฝึกอบรมที่ผ่านมาแล้วน้อยไป ทำให้นักเรียนครูช่วยสอนมีเวลารับการฝึกอบรมในค้ำนเนื้อหาวิชา และสอนน้อยไป เพราะในรุ่นนี้มีนักเรียนครูช่วยสอนเป็นจำนวนมาก แต่โรงเรียนที่ออกไปฝึกสอนมีนักเรียนอยู่น้อย ไม่ได้สั้คส่วนกัน แม้จะแบ่งนักเรียนครูช่วยสอนออกเป็น ๒ ผลัดแล้วก็ตาม ควรขยายเวลาการฝึกอบรมออกไปอีกประมาณ ๑ เดือน เพื่อให้นักเรียนครูช่วยสอนได้มีเวลาปรับปรุงตัวเอง และเห็นผลพัฒนาการในการสอนที่แจ่มชัดขึ้นอีก ในรุ่นนี้การออกฝึกสอนผลัดละ ๔ วัน ผู้รับการฝึกอบรมมีชั่วโมงทำการสอนน้อยเกินไป

๕. ควรมีการติดตามผล การปฏิบัติการสอนจริง ๆ ของนักเรียนครูช่วยสอนนี้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อออกไปปฏิบัติการสอนในหมู่บ้านบนคอย เพื่อนำปัญหาต่าง ๆ ที่เขาได้ประสบมาวางแผนให้ การฝึกอบรมในครั้งต่อไป ผู้รับการอบรมจะมีความพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้น เมื่อไปอยู่ในหมู่บ้าน

ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการติดตามผล และประเมินผลดูว่า ผู้รับการฝึกอบรมที่มีสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการ และมีความสามารถในการฝึกสอนค่อนข้างสูง กับผู้รับการฝึกอบรมที่มีสัมฤทธิ์ผลทางด้านวิชาการและมีความสามารถในการฝึกสอนในระดับกลาง จะมีความก้าวหน้าในทั้งสองด้านแตกต่างกันอย่างไร เมื่อไปปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา ๑ ปี

๒. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบดูว่า กลุ่มผู้รับการฝึกอบรมในแต่ละเผ่าเผ่าใดที่มีสัมฤทธิ์ผลทางด้านวิชาการสูง และมีความสามารถในการสอนดีด้วย โดยเปรียบเทียบตามพื้นฐานความรู้เดิมที่เท่า ๆ กัน

๓. ควรมีการวิจัยว่าในกลุ่มผู้รับการฝึกอบรมที่จบชั้นประโยคประถมศึกษาตอนต้น กับผู้จบชั้นประโยคประถมศึกษาตอนปลาย กลุ่มใดจะมีพัฒนาการในด้านวิชาครูเบื้องต้น และความสามารถในการสอนดีกว่ากัน ในระยะเวลาฝึกอบรมเท่า ๆ กัน ผู้ให้การฝึกอบรมซुकเดียวกัน